

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **doc. Ing. A. R., CSc.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátkou Mgr. Martou Ptáčkovou
sídlem Uruguayská 11, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2023, č. j.: RN-/315-MKE

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2023, č. j.: RN-/MKE, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 2 600 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2023, č. j.: RN-MKE, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2023, č. j.: VYCH-VZ-7.8.2023 – ČSSZ/, jímž byla zamítnuta jeho žádost o zvýšení starobního důchodu o částku za vychované dítě pro nesplnění podmínek v ust. čl. II zákona č. 323/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“), a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „z.o.p.s.z.“), (dále jen „zákon č. 323/2021 Sb.“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že ke svým námitkám přiložil čestná prohlášení X. ze dne 28. 8. 2023, s nimiž se žalovaná nevypořádala. Porušení zásady materiální pravdy se projevilo v neúplném zjištění skutkového stavu, když žalovaná vycházela z předpokladu, že dítě starší jednoho roku nepotřebuje významnou péči svých rodičů a nemusí se zjišťovat, kdo se o dítě převážně staral. Argumentace ustálenými zvyklostmi doby, kdy žalobce vychoval dítě, je v rozporu s ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), neodpovídá okolnostem daného případu. Zákon nevyžaduje, aby v důsledku narození dítěte došlo k poklesu příjmů rodiče, je však podstatné, že nemohlo dojít k plné realizaci pracovního potenciálu rodiče, tj. nenastal-li očekávaný růst příjmů. Žalobce rovněž nesouhlasil s tím, že žalovaná nepovažuje „péči v největším rozsahu“ za neurčitý právní pojem, neboť v důvodové zprávě k zákonu č. 323/2021 Sb. se v souvislosti s přiznáním výchovného pouze požaduje, aby se uplatňovala obdobná kritéria jako u posouzení výchovy pro nárok ženy na starobní důchod podle ust. § 32 odst. 4 z.d.p. Žalovaná nevysvětlila, proč žalobce nesplnil podmínku osobní péče v největším rozsahu. Samotná institucionalizace dítěte ve školním zařízení nevylučuje to, že se osobní péče o dítě negativně promítla do kariérních a výdělkových možností žalobce. Jestliže žalovaná odkazuje na péči manželky žalobce v prvním roce života jejich společného dítěte a nehodnotila další péči, dopouští se tím nerovného zacházení se žalobcem z důvodu jeho pohlaví. Není známo, z jakých podkladů žalovaná vycházela, aby prokázala, že se o dítě od prvního do čtvrtého roku nestaral žalobce, nýbrž jeho manželka, čímž vzniká pochybení stran požadavků kladených na rozhodnutí v ust. § 68 s.ř. Žalovaná neposoudila všechny skutečnosti rozhodné ve věci, nesprávně aplikovala ust. § 34a odst. 2 z.d.p., nesprávně zjistila skutkový stav, aniž by o něm byly důvodné pochybnosti, a porušila procesní práva žalobce, když vydala překvapivé rozhodnutí, proti němuž se žalobce nemohl bránit v rámci prvoinstančního rozhodování.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila poté, co shrnula průběh řízení o žádosti. Podle žalované se ve X. ze dne 28. 8. 2023 netvrdí, že kdyby se žalobce zúčastnil více zahraničních konferencí, měl by vyšší mzdu, a tím i vyšší vyměřovací základ při výpočtu starobního důchodu. Jestliže se žalobce nezúčastnil některých zahraničních konferencí kvůli péči o dítě, nedokazuje to, že o dítě pečoval v největším rozsahu. Žalobce nijak nevyvrátil, že jeho manželka osobně, celodenně a v největším rozsahu pečovala o dítě i v období po mateřské dovolené. Podle podkladů žalované vykonával žalobce v období od 10. 4. 1969 do 10. 4. 1987 práci, aniž došlo k poklesu jeho výdělků. Prvotním důvodem pro zavedení výchovného bylo zmírnění statistického rozdílu mezi průměrným starobním důchodem mužů a žen, k jehož příčinám patří výkyvy v kariérách žen, které nastávají v důsledku výchovy dětí. Zatímco matka dětí Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

byla krácena na možných příjmech čerpáním mateřské a rodičovské dovolené, příjmy žalobce v souvislosti s narozením a výchovou dětí nebyly nijak dotčeny, smysl úpravy výchovného proto v žalobcově případě není naplněn. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 15. 2. 2023 podal žalobce u Pražské správy sociálního zabezpečení žádost o zvýšení procentní výměry starobního důchodu z důvodu výchovy dítěte. V části D. formuláře žádosti uvedl, že osobně a v největším rozsahu pečoval od narození do zletilosti o dítě jménem M. R.
5. K výzvě žalované zaslal rodný list syna, úmrtní list manželky a své vyjádření ze dne 30. 3. 2023, v němž uvedl, že manželka se po roce péče o syna vrátila do zaměstnání v podniku zahraničního obchodu, kvůli kontaktům se zahraničními partnery neměla stabilní pracovní dobu, délka pracovní doby se musela partnerům přizpůsobovat a manželka měla časté výjezdy v tuzemsku i do zahraničí, prarodiče nebyli k dispozici, péči o syna až do jeho zletilosti tak z velké části zajišťoval on, již od prvního roku věku jej dával do jeslí a následně do školky, do předškolních i školních zařízení jej vodil on, většinou připravoval jídlo a běžné domácí starosti tížily jeho, vyučoval na vysoké škole, díky dobrému kolektivu mohl výuku přizpůsobit svým rodinným povinnostem, občas při nemocích syna pracoval z domova; osobní profesní rozvoj a předpoklady pro kariérní růst byly negativně ovlivněny péčí o syna do jeho zletilosti, v důsledku uvedeného rovněž nedosáhl plánovaného vysokoškolského titulu, ač k tomu měl předpoklady, což se projevilo i v jeho mzdovém ohodnocení; od prvního do čtvrtého roku věku se synovi věnoval osobně a celodenně.
6. Dne 7. 8. 2023 vydal prvoinstanční orgán rozhodnutí, č. j.: VYCH-VZ-7.8.2023 – ČSSZ/, jímž byla žádost zamítnuta pro nesplnění podmínek čl. II zákona č. 323/2021 Sb. Jak vyplývá z odůvodnění, platná právní úprava neumožňuje zvýšit procentní výměru starobního důchodu osobě, která nezajišťovala výchovu dítěte v největším rozsahu. Matka dítěte přitom měla ve svém profesním životě z důvodu péče o dítě období, kdy vůbec nevykonávala výdělečnou činnost, a to při trvání mateřské, resp. rodičovské dovolené. S ohledem na tuto skutečnost a s přihlédnutím ke společensky ustáleným zvyklostem doby, kdy byla vykonávána péče o dítě, je zřejmé, že o dítě osobně pečovala v největším rozsahu jeho matka.
7. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že žalovaná nevzala v úvahu okolnosti jeho případu a nepostupovala tak, aby byl zjištěn stav věci bez důvodných pochybností. Není zřejmé, jak žalovaná vykládala neurčitý pojem „péče v největším rozsahu“. Žalobce působil jako pedagogický pracovník a v době péče o syna mu byl přizpůsobován rozvrh hodin. Od jednoho roku věku dítěte vodil syna do jeslí, připravoval mu jídlo, oblékal ho a staral se o něj, neboť manželka často služebně cestovala. Poněvadž žalobce pečoval o syna, nemohl naplno rozvíjet svou vědeckou kariéru a nemohl se účastnit většiny zahraničních výjezdů a konferencí. K námitkám byl připojen dokument nazvaný „X. k žádosti doc. Ing. A. R., CSc., o zvýšení starobního důchodu za vychované dítě“ ze dne 28. 8. 2023 podepsaný X. Uvádí se v něm mj., že žalobce nastoupil jako X. dne 22. 12. 1969 a působil na ní až do odchodu do starobního důchodu. Jeho pracovní režim byl operativně přizpůsobován rodinným povinnostem, řadu činností kvůli péči o syna vykonával z domova. Problémy nastávaly v případě, když se měl účastnit vícedenních zahraničních konferencí nebo delších zahraničních studijních pobytů. Řadu akcí musel vypustit, což mělo negativní vliv na jeho další profesní růst.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

8. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 4. 10. 2023, v němž konstatovala, že v rámci námitkového řízení nevyšly najevo žádné nové skutečnosti a okolnosti, které by změnily závěry prvoinstančního rozhodnutí ve vztahu k otázce péče o dítě a rozsahu péče. Podle žalované z podkladů v evidenci a z vyjádření žalobce nevyplynulo, že rozsah a charakter osobní péče žalobce o dítě dosáhl povahy a úrovně péče o dítě v největším rozsahu, a tudíž mu nenáleží zvýšení procentní výměry starobního důchodu za vychované dítě.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
11. Podle ust. čl. II bodu 1. zákona č. 323/2021 Sb. *starobní důchody přiznané ode dne, který spadá do období před 1. lednem 2023, se zvýší o 500 Kč měsíčně za každé dítě, které pojištěnec vychoval, od splátky důchodu splatné v lednu 2023, jsou-li splněny podmínky stanovené v bodech 3 až 5; toto zvýšení náleží k procentní výměře starobního důchodu.*
12. Podle ust. čl. II bodu 3. zákona č. 323/2021 Sb. *podmínky výchovy dítěte se pro účely zvýšení podle bodu 1 posuzují u všech pojištěnců podle právních předpisů účinných ke dni, od něhož byl starobní důchod přiznán, pokud se dále nestanoví jinak; tyto podmínky platí i v případě, že o dítě osobně pečoval muž. Výchovu téhož dítěte nelze pro účely zvýšení podle bodu 1 současně započítat více osobám. Vychovávalo-li totéž dítě více osob, přihlíží se k výchově dítěte jen u té osoby, která o dítě osobně pečovala v největším rozsahu; to platí i v případě, že u téhož dítěte byla jeho výchova zohledněna při stanovení důchodového věku ženy.*
13. Podle ust. § 34a odst. 3 z.d.p. *dítě se pro účely zvýšení procentní výměry starobního důchodu podle odstavce 1 (dále jen "zvýšení za vychované dítě") považuje za vychované, jsou-li splněny podmínky výchovy dítěte podle § 32 odst. 4; tyto podmínky platí i v případě, že o dítě osobně pečuje nebo pečoval muž. Výchovu téhož dítěte nelze pro účely zvýšení za vychované dítě současně započítat více osobám; vychovávalo-li dítě více osob, přihlíží se k výchově dítěte jen u té osoby, která o dítě osobně pečovala v největším rozsahu. Při zvýšení za vychované dítě se přihlíží jen k výchově toho dítěte, které jako vychované pojištěnec uvedl v žádosti o přiznání starobního důchodu; není-li tato podmínka splněna, zvýšení za vychované dítě nenáleží.*
14. Podle ust. § 32 odst. 4 z.d.p. *podmínka výchovy dítěte pro nárok ženy na starobní důchod je splněna, jestliže žena osobně pečuje nebo pečovala o dítě ve věku do dosažení zletilosti alespoň po dobu deseti roků. Pokud se však žena ujala výchovy dítěte po dosažení osmého roku jeho věku, je podmínka výchovy dítěte splněna, jestliže žena osobně pečuje nebo pečovala o dítě ve věku do dosažení zletilosti aspoň po dobu pěti roků; to však neplatí, pokud žena před dosažením zletilosti dítěte přestala o dítě pečovat. Pokud dítě zemřelo po dosažení 5 let věku, je podmínka výchovy dítěte splněna, jestliže žena osobně pečovala o dítě od jeho narození do jeho úmrtí; ustanovení vět první a druhé tím nejsou dotčena.*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

15. Výchovné bylo do z.d.p. zavedeno zákonem č. 323/2021 Sb. Týká se jak starobních důchodů nově přiznávaných ode dne, který spadá do období po roce 2022 (ust. § 34a odst. 1 z.d.p., ve znění zákona č. 323/2021 Sb.), tak důchodů již přiznaných ode dne, který spadá do období před rokem 2023 (čl. II. zákona č. 323/2021 Sb.). Poněvadž žalobci byl starobní důchod přiznán ode dne 1. 1. 2010, tj. v období, které spadá do období před rokem 2023, přichází do úvahy zvýšení jeho starobního důchodu za vychované dítě podle čl. II zákona č. 323/2021 Sb.
16. Není pravidlem, že péči o dítě má na starosti i v raném věku dítěte výhradně žena, naopak mohou nastat různé situace, kdy i primární péči o dítě přebírá muž. Právní úprava výchovného i v návaznosti na zákaz diskriminace mezi muži a ženami nerozlišuje; dávka je koncipována jako příspěvek v podobě pevné částky pro osobu, která osobně pečovala o dítě. Vznik nároku na výchovné je spojen s naplněním podmínky výchovy dítěte ve smyslu ust. § 32 odst. 4 z.d.p. posuzované podle kritérií, které zákon vymezuje pro účely snížení důchodového věku žen. Žena či muž mají nárok na výchovné, pokud o dítě pečovali osobně a po stanovenou dobu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 3 Ads 37/2003-49, publ. pod č. 410/2004 Sb. NSS, uvedl k podmínce splnění výchovy dítěte pro stanovení důchodového věku ženy, že: *„předpoklad ,osobní péče o dítě pro splnění podmínky výchovy dítěte pro nárok ženy na starobní důchod znamená soustavnou a aktivní osobní péči ženy o dítě ve věku do dosažení zletilosti alespoň po dobu deseti, resp. pěti roků. Tato podmínka není naplněna, pokud soud svěřil dítě do péče otce, který za tuto péči nese odpovědnost, dítě pobývalo u otce, a žena (matka) a dítě byly tak od sebe odděleny, a to i když žena (matka) dítě navštěvovala, projevovala o něj zájem, přispívala na jeho výživu otci, a podílela se tedy na výchově dítěte.“*
17. Pokud dítě vychovávalo více osob, má nárok na výchovné jen ta z nich, která z okruhu vychovávajících osob zajišťovala výchovu dítěte v největším rozsahu. Výchovu téhož dítěte totiž nelze pro stanovení výchovného uznat více osobám, vždy náleží jen jedné osobě, která výchovu dítěte zajišťovala ve srovnání s ostatními vychovávajícími osobami fakticky v největším rozsahu. Výchovné má nahradit dopady výchovy dětí do pracovní kariéry a tím i výše příjmu a následné výše starobního důchodu vychovávající osoby a také představovat jistou formu ocenění za vychování nového pojištěnce.
18. Žalovaná při svých závěrech vyšla z evidenčních listů důchodového pojištění žalobce a shledala, že žalobce v období od 10. 4. 1969 do 10. 4. 1987 vykonával práci, aniž došlo k poklesu jeho výdělků a aniž to u něj mělo negativní dopad na rozsah pracovního úvazku.
19. Žalobce ve vyjádření ze dne 30. 3. 2023, v námitkách proti prvoinstančnímu rozhodnutí a v žalobě konzistentně popisoval, že se jeho manželka o syna starala až do jednoho roku dítěte. Poté kvůli častým služebním cestám manželky zaměstnané v podniku zahraničního obchodu zastával žalobce většinu péče o syna, když ho vodil do jeslí, připravoval mu jídlo a staral se o něj. Žalovaná na s. 4 napadeného rozhodnutí uvedla, že žalobce nesdělil nic bližšího a důkazně významného, že by osobně pečoval o dítě v největším rozsahu. Není však zřejmé, z čeho žalovaná dovodila, že i v období po dovršení jednoho roku dítěte se uskutečňovala obvyklá společná péče obou rodičů o dítě. V prvoinstančním ani napadeném rozhodnutí nebyla učiněna žádná analýza podkladů z evidence žalované týkající se již zesnulé paní A. R. a ani nebyly předloženy jiné důkazy, z nichž by se dalo usoudit na závěr o společné stejně významné péči žalobce a paní A. R. o jejich syna v době od jeho prvního roku.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

20. Spolu s námitkami žalobce předložil „X. k žádosti doc. Ing. A. R., CSc., o zvýšení starobního důchodu za vychované dítě“, v němž se potvrzují žalobcem líčené skutečnosti. Popisuje se v něm, jak byla manželka žalobce zaměstnavatelem tlačena k návratu do zaměstnání po dovršení jednoho roku dítěte, což vyúsťovalo v to, že se žalobce musel výrazněji věnovat péči o jejich syna, zvláště neměli-li v X. žádné příbuzné, resp. prarodiče dítěte. Žalovaná se s tímto stanoviskem nikterak nevypořádala v hodnocení důkazů, pouze zmínila fakt jeho přiložení ve shrnutí námitek na s. 2 napadeného rozhodnutí. Jedná se přitom o listinný důkaz obsahově zcela korespondující žalobcovým tvrzením. Nadto je třeba poznamenat, že stran otázky osobní a celodenní péče o žalobcova syna v době do čtyř let jeho věku jde o dokazování skutečností starších padesáti let, pročez si žalobce s tak velkým odstupem času jen stěží může opatřit kvalifikovanější důkazní prostředky na podporu své argumentace.
21. S konstrukcí žalované ohledně nevyvození závěrů o péči o dítě v největším rozsahu v souvislosti s tím, že žalobci nepoklesly příjmy, na s. 4 napadeného rozhodnutí se soud neztotožnil. Právní úprava výchovného není primárně vystavěna na bezprostředním poklesu příjmů, když podle názoru soudu se v tomto směru navíc jeví klíčovou informace z citovaného stanoviska, že žalobce musel vypustit řadu akcí, což mělo negativní vliv na jeho profesní růst. Úprava žalobcova pracovního závazku v důsledku zajištění péče o syna mohla vést k tomu, že žalobce přes svou vysokou odbornou kvalifikaci nedosáhl pozice a výdělku, které by mu jinak náležely.
22. Lze shrnout, že ve věci žalobce není zodpovězení otázky, která osoba o dítě pečovala v největším rozsahu triviální. Za těchto okolností bylo třeba, aby žalovaná podrobně posoudila jednotlivá období péče o dítě až do dosažení jeho zletilosti a zaujala komplexní závěr o větším podílu péče, což v požadovaném rozsahu neučinila. Zároveň se soud neztotožňuje s konstrukcí vyvratitelné domněnky většího podílu péče ze strany matky, není-li prokázán opak. Je sice pravdou, že v řízení o žádosti tíží důkazní povinnost především účastníka řízení, nicméně za prvé, v řízení o námitkách je uvedená povinnost značně limitována požadavkem poslední věty § 88 odst. 4 z.o.p.s.z. (přezkum rozhodnutí v plném rozsahu bez vázanosti na podané námitky), za druhé, není-li k některému období dostatek informací o větším rozsahu péče, nelze z toho automaticky dovodit větší rozsah péče ze strany matky, za třetí, podle ust. § 84a z.o.p.s.z. se doba péče o dítě prokazuje již čestným prohlášením, není tudíž v zásadě nutné dokládat další důkazy, neexistují-li jiné důkazy svědčící opačným závěrům než uvedeným v čestném prohlášení. Žalovaná tak měla být v posuzování jednotlivých dob podrobnější a aktivnější. Vůbec se pak nevypořádala s předloženým listinným důkazem, tj. X. ze dne 28. 8. 2023. Skutkový stav zjištěný žalovanou tak dílem vyžaduje zásadní doplnění, dílem je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
23. Nad rámec soud sděluje, že při hodnocení výchovy dítěte odkazuje ust. § 34a odst. 3 z.d.p. na ust. § 32 odst. 4 z.d.p., podle něhož je podmínka výchovy v základní modalitě uznána, pečuje-li žena osobně o dítě alespoň po dobu deseti let, aniž jsou jakékoliv doby (např. první čtyři roky věku dítěte) jakkoliv privilegovány, není proto namístě automaticky dojít k závěru o větším rozsahu péče ze strany matky, pečovala-li o dítě první čtyři roky života (tím méně jen první rok života) převážně ona. Na druhou stranu nelze s ohledem na různou potřebu péče v různých obdobích věku dítěte ani vycházet čistě kvantitativně z vyššího součtu let, po které o dítě ve větším rozsahu pečoval jeden z rodičů, bez zohlednění kvality péče v daném období. Posouzení náročnosti péče je tak nutné, avšak není natolik
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

určující, aby obstál názor žalované o absolutním primátu péče o dítě v prvních čtyřech letech (či dokonce jen v prvním roce) jeho života, který nemůže revidovat ani zbylých čtrnáct let výchovy (byť kvalitativně méně náročných pro rodiče, jehož rozsah výchovy převažuje).

24. Ze všech výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
25. V novém řízení se žalovaná bude zabývat předmětným stanoviskem a případně si vyžádá od X. vyjádření, zda a jakým způsobem se žalobcova péče o syna projevila na jeho kariérním a výdělkovém růstu. V případě potřeby je možno jistě provést i svědecký výslech žalobcova syna k rozsahu péče v jednotlivých letech do dovršení zletilosti. Po zhodnocení těchto skutečností ve spojitosti s žalobcovými tvrzeními ohledně péče o syna žalovaná znovu, podrobně posoudí, zda v období (resp. jednotlivých obdobích) po dovršení jednoho roku dítěte probíhala rovnocenná péče o syna ze strany žalobce a jeho manželky A. R., či je zde naopak opodstatněný závěr o péči v největším rozsahu ve smyslu ust. čl. II bodu 3. zákona č. 323/2021 Sb.; zároveň zjistí a vyhodnotí i podíl žalobce na výchově dítěte do jednoho roku věku, aby mohl řádně reflektovat kvalitu (náročnost) výchovy ze strany matky v tomto období.
26. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaná vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázána.
27. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za dva úkony právní služby po 1000 Kč, tedy celkem 2000 Kč (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), tj. převzetí zastoupení a písemné podání ve věci samé, společně s náhradou hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 2600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Náhrada nákladů nebyla zvýšena o částku odpovídající DPH, neboť nebylo prokázáno, že by zástupkyně v současnosti byla plátkyní DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. dubna 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.